

kunne opnaas paa anden Maade, uden at have foregrebet Danmarks Stilling". Imidlertid vilde man ikke gaa ind paa denne Ændring, idet man fra anden Side hævdede, at der i dette Referat var Ting, som man fra anden Side ikke paa nogen Maade vilde staa ved, og man sagde derfor: Dette Referat har Valutaraadet som saadant intet med at gøre; det er et Referat, som staar for de Referenters Regning, som har affattet det. Men det ærede Medlem Hr. Trier og jeg blev ved med at sige: Der kan i alt Fald ikke staa, at der er opnaaet Enighed fra alle Sider om, at Nedsættelsen af Kronens Værdi er skadelig for Landets hele Stilling i Udlandet, og derfor blev det rettet til dette svage, som dog giver Mulighed for Undtagelser: „Der kan dog siges at være opnaaet Enighed, for saa vidt som det maa antages anerkendt fra næsten alle Sider, at en Nedsættelse af Kronens Værdi“ o. s. v.

Til dem, der altsaa ikke anerkendte den Sætning, hørte, maa jeg antage, ogsaa Statsministeren, siden han havde været inde paa Tanken, Trier og jeg. Men fra anden Side stod man altsaa paa en anden Maade overfor dette Spørgsmaal. Det, som blev hævdet efter Valutaraadets Behandling, og efter at Sagen derefter gik over til Rigsdagens Behandling, var dette, at der skulde tilvejebringes en Ordning, som nøjagtigt udførte det, Valutaraadet havde anbefalet: at standse Kronens Fald og i Løbet af to Aar tilvejebringe en ganske svag Stigning i Kronen.

Det næste urigtige i Ministerens Udtalelse er følgende Bemærkning: Tre Partier har vedtaget Valutaloven og maa nu i Fællesskab tage Følgerne — omtrent saadan siger Ministeren. Tre Partier har vedtaget Valutaloven. Ja, men de tre Partier, som vedtog Valutaloven, havde ikke til Hensigt, at vi i Dag skulde forhandle denne Sag med Kronen i Pari, men Hensigten var, at vi i Dag skulde forhandle denne Sag med Kronen i nogle og halvfjerds Øre. Det var Valutalovens Hensigt. Den brødes ved en Række af Omstændigheder, hvoraf nogle ikke var til at overvinde, men andre havde kunnet overvindes, saaledes at Kronen ikke var steget med den Hast, som nu volder de Vanskeligheder, hvori vi befinder os. Den Gang Valutaloven vedtoges, var det tre Partier, der stod sammen om denne Politik, og jeg forstaar, at Finansministerens Tale er et Udtryk for en Beklagelse af, at denne Politik ikke har kunnet føres til Ende. Denne Beklagelse deler jeg, men han maa lægge Ansvaret der, hvor det ligger, og ikke paa urigtigt Sted. Den Gang den endelige

Afgørelse blev truffet om, at Kronen skulde føres op i Pari, var det tre andre Partier, der stod sammen.

Hvad jeg her har ønsket at nævne, er en historisk Rettelse til Finansministerens Udtalelse, thi givet er det, at alle Partier og hele Landet nu maa tage Følgerne af den Politik, der har sejret med eller mod Regeringens egentlige Ønske, og Følgerne af denne Politik er den Bekymring og den Uro, som er overalt i Samfundet, som denne Forhandling giver et Ekko af, og som Regeringens Forslag er et Udtryk for.

Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i sin Behandling af den særlige sønderjydske Bevægelse udtrykte sig saaledes, som vi maatte ønske dette Spørgsmaal behandlet her, ved en Udtalelse om, at det, der ligger til Grund for Uroen i Sønderjylland, er det samme, som ligger til Grund for Vanskelighederne her, skærpet paa Grund af de særlige Forhold. Jeg føler ingen Opfordring til at følge det ærede Medlem Hr. Pürschel ind paa hans nærmere Undersøgelse af denne Sag, saa meget mindre som den Tale, det ærede Medlem Hr. Pürschel holdt, maaske ogsaa havde til Hensigt at søge bragt i Forglemmelse, at de første Kredse, der gav Hr. Cornelius Petersen Succes, de første Kredse, der gav hans Arbejde et Relief, var de konservative Kredse i København, der kaldte ham som Taler her til Byen. Dette skete, efter at Hr. Cornelius Petersen var fremtraadt for første Gang i den Skikkelse, hvori han senere har udviklet sig, ganske vist paa en Maade, som har været det konservative Folkeparti ubehagelig. Og for øvrigt maa jeg sige, at der i visse Dele af den konservative Presse næsten daglig optræder populære Filosofier, som udvikler Anskuelse, der ikke er saa overmaade fjerne fra dem, som Hr. Cornelius Petersen gør sig til Talsmand for. Disse populære Husfilosoffer faar deres Artikler trykt paa samme Sted, hvor Bladets politiske Ledere de andre af Ugens Hverdage forkynder modsatte Anskuelser. Naar man skal sammenstille disse populære Filosofier med Hr. Cornelius Petersen, kan man maaske sige, at de ikke skriver fuldt saa godt, som han synes at tale.

Men hvorledes stiller Regeringen sig nu til den Krise, som er blevet saa vitterlig aabenbar for os alle? Først, hvorledes stiller den sig dertil igennem Finanslovsforslaget? Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at han ikke vilde gøre Bemærkninger om Regnskabet og Finanslovsforslaget i Aar, da andre Ting var vigtigere,